

ČÁST PRVNÍ

Kapitola první	
o tom, jak se obyčejná poštovní schránka stala příčinou velikého nedorozumění	9
Kapitola druhá	
o tom, jak pošetilý nápad jednoho z chlapců způsobil, že se děti odchýlily od přímé cesty	17
Kapitola třetí	
o tom, jak děti odbočily z rovných cest a putovaly po Čertově stezce	26
Kapitola čtvrtá	
o tom, jak se příroda neohlížela na to, že se děti musí vrátit včas domů	33
Kapitola pátá	
o tom, jak se střídala naděje se zoufalstvím	45
Kapitola šestá	
o tom, jak nouze začala bez meškání tlouci na dveře	51
Kapitola sedmá	
o tom, jak se dětem nedostávalo silných rukou pračlověka	56
Kapitola osmá	
o tom, jak se osvědčí stará zkušenost	64
Kapitola devátá	
o tom, jak se ukázalo, že postavení dětí je ještě těžší, než se domnívaly	70
Kapitola desátá	
o tom, jak těžkým činí život okolnost, že lidský žaludek není přizpůsoben potravě, kterou dává darem příroda	79

Kapitola jedenáctá	
o tom, co se dělo ve vesnici Ajgedzoru, když tam došel onen neblahý dopis z farmy	92
Kapitola dvanáctá	
o tom, že žádný tvor se nechce stát potravou druhého	102
Kapitola třináctá	
o tom, co se může stát, když se zabývají lovem lidé ne- zkušení	107
Kapitola čtrnáctá	
o tom, jak se štěstí často usměje i na člověka, který si to nezaslouží	112
Kapitola patnáctá	
o tom, jak je dobré postavit před člověka zrcadlo, aby spatřil svou tvář	121
Kapitola šestnáctá	
o tom, jak hořký je osud člověka, který se sám vyloučí z kolektivu	134
Kapitola sedmnáctá	
o tom, čeho si Ašot nejvíce vážil	143
Kapitola osmnáctá	
o tom, že člověk přece jenom přijde na to, jak oklamat zvířata, aby posloužil svému žaludku	148
Kapitola devatenáctá	
o tom, že střela zasáhne bázlivce, ať schová hlavu kam chce	153
Kapitola dvacátá	
o tom, jak celá země hledala ztracené děti	163
Kapitola dvacátá první	
o tom, co se může člověku přihodit, když se řítí se skály do propasti	167
Kapitola dvacátá druhá	
o tom, jak ve chvíli nesnází lidský rozum zrychluje svou činnost	177

Kapitola dvacátá třetí	
o tom, že ani pes nesnáší hrubé jednání	184
Kapitola dvacátá čtvrtá	
o tom, jak Ašot dosáhl toho, oč tak úporně usiloval	189
Kapitola dvacátá pátá	
o tom, jak děti hledaly stále nový a nový způsob, jak zachránit kamaráda	194
Kapitola dvacátá šestá	
o tom, jak se rodí lidství	197
Kapitola dvacátá sedmá	
o tom, jak těžko člověk odvyká, čemu v dětství navykl	206
Kapitola dvacátá osmá	
o tom, že před bouří bývá v přírodě vždycky klid	210
Kapitola dvacátá devátá	
o tom, jak náhle se rozpoutal jeden z dřímajících slepých přírodních živlů	215

Č Á S T D R U H Á

Kapitola první	
o tom, co si vymýšlel lid, dokud byl nevědomý a pověřčívý	223
Kapitola druhá	
o tom, jak je slunce žádoucí, když je kolem tma	229
Kapitola třetí	
o tom, jak v nouzi poznáš přítele	236
Kapitola čtvrtá	
o tom, čemu se děti naučily ze zkušenosti těžkých dnů	243
Kapitola pátá	
o tom, jak děti musely znovu začínat	250
Kapitola šestá	
o tom, jaká překvapení číhají na člověka, který se dívá spatra na své bližní, protože zastává významnou funkci	254

Kapitola sedmá	
o tom, jak Pardálí soutěsku navštívila nemoc, aniž se ptala, zdali je tam lékař	261
Kapitola osmá	
o tom, jak se člověk, který umí nějaké řemeslo, nikdy neztratí	267
Kapitola devátá	
o tom, jak marné bylo přání kurdského pasáčka	274
Kapitola desátá	
o tom, že je lepší vrabec v hrsti než holub na střeše	280
Kapitola jedenáctá	
o tom, jak se strašné nebezpečí pokradmu plížilo k prahu jeskyně	289
Kapitola dvanáctá	
o tom, jak v srdečích zajatců Pardálí soutěsky chvílemi vzplanula a chvílemi zase hasla naděje	296
Kapitola třináctá	
o tom, jak se pomalu, ale jistě blížila k příbytku dětí smrt	305
Kapitola čtrnáctá	
o tom, že štěstí ani neštěstí nepřichází nikdy samo	310
Kapitola patnáctá	
o tom, jak se děti pokoušely odhalit tajemství záhadné vinice	315
Kapitola šestnáctá	
o tom, kam vedla tajemná stezka	321
Kapitola sedmnáctá	
o tom, jak rychle zkracovali zajatci Pardálí soutěsky cestu, vedoucí ke svobodě	332
Kapitola osmnáctá	
o tom, jak se voda mění v led a ten uzavírá cestu	338
Kapitola devatenáctá	
o tom, jak blízko a jak daleko byla svoboda	343

Kapitola dvacátá	
o tom, jak strávili zajatci Pardálí soutěsky první zimní den	349
Kapitola dvacátá první	
o tom, jak je někdy nevhodné oddávat se zimnímu spánku	356
Kapitola dvacátá druhá	
o tom, kdo byl obyvatelem tajemné jeskyně	362
Kapitola dvacátá třetí	
o tom, jak došlo k dočasnemu příměří mezi zajatci Pardálí soutěsky a přírodou	365
Kapitola dvacátá čtvrtá	
o tom, jak neočekávaná událost dětem připomněla, že klid nepotrva dlouho	373
Kapitola dvacátá pátá	
o tom, jak netopýři vstali z mrtvých a uletěli	384

Č A S T T Ř E T Ě

Kapitola první	
o tom, jak v horách chodil kozel s čepicí na hlavě	389
Kapitola druhá	
o tom, jak se zvířeti nevyplácí nosit čepici	397
Kapitola třetí	
o tom, kdo byl ten lupič, který děti oloupil	407
Kapitola čtvrtá	
o tom, proč musel poustevník svýma svatýma nohama prošlapat ještě jednu pěšinku	412
Kapitola pátá	
o tom, co vyprávěly stopy kopyt a kopýtek	421
Kapitola šestá	
o tom, kam až chlapce přivedly ovčí stopy	424

Kapitola sedmá	
o tom, co ještě se přihodilo onoho podivuhodného dne, jenž byl tak bohatý na události	435
Kapitola osmá	
o tom, že štěstí a neštěstí jsou rodní bratři	445
Kapitola devátá	
o tom, co znepokojilo Vousáče Asatura	451
Kapitola desátá	
o tom, jak se rozplynula pověst, že děti utekly na Dálný východ	455
Kapitola jedenáctá	
o tom, jak se útrapami zoceluje lidské srdce	462
Kapitola dvanáctá	
o tom, jak z nedorozumění vznikla rvačka mezi odpůrci, kteří se jindy jeden druhému vyhýbají	466
Kapitola třináctá	
o tom, jak po bouřlivých dobrodružstvích může nastat nudný čas vyplněný drobnými starostmi	473
Kapitola čtrnáctá	
o tom, s jakými záměry vstupoval medvěd do Pardálí soutěsky	478
Kapitola patnáctá	
o tom, jak Haso nedosáhl toho, oč usiloval, ale dosáhl toho, oč neusiloval	485
Kapitola šestnáctá	
o tom, jak se ubohé zvíře stalo obětí mateřské lásky	489
Kapitola sedmnáctá	
o tom, jak se z hmotného zajištění rodí kulturní potřeby	498
Kapitola osmnáctá	
o tom, jaký užitek může být z neštěstí, které postihlo naše zbloudilce	502

Kapitola devatenáctá	
o tom, jak v předvečer velikého boje musí se člověk posilit morálně i tělesně	506
Kapitola dvacátá	
o tom, jak se v boji zoceluje srdce člověka	513
Kapitola dvacátá první	
o tom, jak se ve tmě lidem zjevovala světélka	524
Kapitola dvacátá druhá	
o tom, jak ztracení hledají ztraceného	527
Kapitola dvacátá třetí	
o tom, jak se ti v přírodě mohou mnohé prosté jevy zdát zázrakem, neznáš-li jejich příčinu	535
Kapitola dvacátá čtvrtá	
o tom, jak se z nebezpečí rodí odvaha	552
Kapitola dvacátá pátá	
o tom, jaká to byla jeskyně a co bylo objeveno v jejích temných hlubinách	561
Kapitola dvacátá šestá	
o tom, jak v Pardálí soutěsce konečně zavládl klid a mír	567
Kapitola dvacátá sedmá	
o tom, jak by chtěl Ašot řídit záležitosti své obce, kdyby...	572
Kapitola dvacátá osmá	
o tom, co píše slavný lovec Vousáč Asatur svým přáteleům do Ajgedzoru	578
Doslov	591